

והכל מסוד הימאל טוב ורע, והוא ישוב העולם. כאן שם חוקיק של שמוֹנה עשרה אמותיות ממנה על גשמי רצון נדבה וברכיה ישוב של העולם.

ויאמר אלהים יקוו הימים וגנו, בדרכ קוו לחיות בדרכ ישרה, שחרי מסוד של אורה נקודה ראשונה הפל יצא בנifter, עד שהגיע והתפנס להיכל עליון, ומשם יצא בקו ישר לשאר הדרגות, עד שמניע לאוטו מקום אחד שפוגס הפל בכלל של זכר ונקבה. ומהו? ח' העולמים.

הימים שיוציאים מלמעלה מה' העולינה. מפתח השמים ר' קטינה. ועל זה ו'ו, אחד שמים ואחד מפתח השמים. או ותראה היבשה, זו ה' מתחוננה. זה התגללה, וכל השאר התפסה. ומתוך קאחורונה הזו נודע בשכלו ואותו שהתפסה. אל מקום אחד, בגין שכאן הוא קשור היחוד של העולם העליון.

יה'ו'ה אחד ושמו אחד. שני יהודים, אחד של העולם העולין לחתיחד בدرجתו, ואחד של העולם המתחון לחתיחד בدرجתו. קשור היחוד של העולם העולין הוא עד כאן. כי העולמים שם מתחבשים, וכן קשור העולם העולין ביחסו שלו, וכך נקרה מקום אחד. כל הדרגות ביחיד אחד ובל' האבירים מתחבסים שם, וכל האבירים מתחבסים שם, וננים גם כן בו אחד, בל' פרוד כלל. ואין דרגה שמתיחדת שם ביחיד אחד אלא זו, וכן מתחבסים כלם בדרכ נספר בהשתוקות אמרת. עד פאן בדרכ זה מתייחד העולם הנגלה בעולם הנifter.

העולם הנגלה מתייחד גם בין למטה, ועולם הנגלה הוא העולם המתחון. (שעה) ואראה את ה', שמות כד) ויראו את אלהי ישראל,

וכלא מרים דשםאלא, טב ובייש וαιחו ישובא דעלמא. הכא שמא גליפה דתמי סרי אתוֹן ממנא על גשמי רצון נדבה וברכה ישובא דעלמא:

(ר"ת יה"ח) ויאמר אלקים יקוו הימים וגנו, בארכ קוו למחוי בארכ מיישר. דהא מרים דהיא נקודה קדרמה נפק פלא בסתימן. עד דמטי ואתפניש להיכלא עלאה ומתקנן נפיק בקו מיישר לשאר דרגין. עד דמטי לההוא אמר חד דכנייש פלא בכלל דבר ונוקבא. ומן איהו ח' עליין.

הימים דנקאי מלעיל מאות ה' עלאה. מתחת השמים ו' זעירא. ועל דא ו'ו חד שמם וחד מתחת השמים. בדין ותראה היבשה דא ה' מפחאה. דא אהגלי. וכל שאר אתפסי. ומגו האי בתראה אשטע בסוקלתנו ההוא אתפסי. אל מקום אחד בגין דהבא הוא קשורא דיחידא דעלמא עלאה.

יה'ו'ה אחד ושמו אחד תריין יהודין חד דעלמא עלאה לאתיחדא בدرجוי, וחד דעלמא מתחה לאתיחדא בدرجוי. קשורא דיחודא דעלמא עלאה עד הכא איהו. ח' עליין פמן אתבשים ואתקשר עלמא עלאה ביחודא דיליה. ובгинז ב' אקרי מקום אחד. כל דרגין וכל שייפין מתחבשין פמן והו כל הלו ביה חד בלא פירודא כלל. ולית דרגא דאתיחדו פמן ביחודא חד אלא הא, וביה אתפסין כל הלו בארכ סתים בתיאובקא חד. עד הכא בدرجא דא אתיחד עלמא דהאגלי. בעילמא דאתפסיא.

עלמא דהאגלי אתיחד אוף הכי לתחא, ועלמא דהאגלי איהו עלמא דמתפאה. (ישעה ז' ואראה את י' (שמות כד) ויראו